



Decizii greșite

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Dumnezeule, sunt uluit și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci fărădelegile noastre s-au înmulțit deasupra capetelor noastre și greșelile noastre au ajuns până la ceruri.” (Ezra 9:6)

Ezra și Neemia au devenit conducători ai unui popor în care căsătoriile cu persoane din alte popoare deveniseră normale. Ambii lideri au fost foarte îngrijorați de acest lucru, deoarece doreau să conducă națiunea la o relație strânsă cu Dumnezeu. Ei erau conștienți de influența negativă pe care necredincioșii sau închinătorii la idoli o puteau avea asupra poporului Israel – efectele teribile se văzuseră bine de-a lungul istoriei. Religiile cananite s-au răspândit în tot Israelul, până când pe orice înălțime li se aducea închinare lui Baal și Astarteei. Mai mult, soții sau soțiile păgâne aveau o influență nefastă asupra familiilor israelite. Balaam i-a sfătuit pe moabiți să își trimită femeile la israeliți, fiind sigur că israeliții aveau să se întoarcă de la Dumnezeu dacă picau în mrejele acestor femei. Din nefericire, a avut dreptate. Influența nu a fost doar asupra celor ce erau soț și soție, ci a avut de suferit și credința copiilor lor.

Ce vor face Ezra și Neemia cu problema căsătoriilor israeliților cu cei din alte popoare? Vor trece cu vederea sau vor lua poziție împotriva? În această săptămână vom vedea modul în care cei doi au abordat situația.

1. Ce s-a întâmplat și cum putem explica reacția lui Neemia?

Neemia 13:23-25 “Tot în zilele acelea i-am văzut pe iudeii care se căsătoriseră cu femei asdodite, amonite și moabite. Jumătate din fiii lor vorbeau limba asdodită și nu știau să vorbească iudaica, ci doar limba unui popor sau a altuia. I-am muștrat, i-am blestemat, i-am lovit pe unii dintre bărbați și le-am smuls părul. I-am pus să jure pe Dumnezeu, zicând: „Să nu vă măritați fiicele cu fiii lor și să nu luați de soții pe fiicele lor pentru fiii voștri sau pentru voi înșivă!” Neemia 13:23-25

Deoarece nu vorbeau ebraica sau aramaica (limba vorbită în timpul robiei), copiii nu puteau înțelege învățăturile din Scriptură. Cu adevărat era o problemă, deoarece cunoașterea descoperirii lui Dumnezeu putea fi astfel distorsionată sau chiar pierdută. Cărturarii și preoții prezentau Tora în special în aramaică pentru a face cuvântul clar oamenilor. Totuși, deoarece mamele erau din Amon, Asdod și Moab și ele se îngrijeau de copii, nu este surprinzător că aceștia nu vorbeau și limba taților. Limba pe care o vorbim influențează modul în care gândim și înțelegem conceptele, deoarece folosim vocabularul acelei culturi. Pierderea limbajului biblic însemna pierderea identității lor ca popor al lui Dumnezeu. Pentru Neemia era de neconceput ca familiile să piardă legătura cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu Dumnezeul cel viu, Domnul evreilor.

Specialiștii în studiul Bibliei arată că acțiunile lui Neemia erau un mod de a face de rușine poporul, erau pedepsele stabilite și acceptate la acea vreme. Când citim că Neemia i-a muștrat și i-a blestemat pe unii, să nu ne gândim că Neemia a folosit un limbaj profan, ci el rostea blestemele prevăzute în legământ. Deuteronomul 28 prezintă blestemele care aveau să vină asupra celor care călcau legământul. Este foarte posibil ca Neemia să fi ales cuvintele din Biblie pentru a-i face să își dea seama de păcatul lor și de consecințele alegerilor rele.



Mai mult, atunci când Neemia spune: „... am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul” (Neemia 13:25), trebuie să înțelegem că bătaia era o pedeapsă publică stabilită în Israel. De acest tratament au avut parte numai „unii” dintre ei, conducătorii care cauzaseră sau promovaseră acest comportament greșit. Aceasta era o metodă de a-i face de rușine în public. Neemia dorea să se asigure că poporul a înțeles gravitatea alegerilor făcute și rezultatele care aveau să fie văzute.

Cum ar trebui să reacționăm când vedem că în biserică se face ceva ce noi credem că este greșit? Trebuie mai întâi să vedem (cu verificare) dacă ceea ce credem noi e ok!

Luni, 16 decembrie

Muștrări aspre

2. Ce ne spune istoria biblică despre pericolele îndepărtării de la calea cea bună? ^{„Oare nu în felul acesta a păcătuit Solomon, regele lui Israel? Nu era niciun alt rege ca el între toate neamurile și era iubit de Dumnezeu? Dumnezeu îl pusese rege peste tot Israelul. Totuși, femeile străine l-au făcut și pe el să păcătuiască. Și acum Neemia 13:26,27 trebuie să mai auzim și despre voi că săvârșiți acest mare rău și că păcătuiți împotriva Dumnezeului nostru, căsătorindu-vă cu femeile străine?” Neemia 13:26-27}
 Solomon a fost condus tot mai jos în păcat de alegerile lui. Putem afirma că Solomon și-a adus singur ruina prin neascultare de porunca lui Dumnezeu pentru împărații lui Israel: **„Să n-aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată inima”** (Deuteronomul 17:17). Viața lui Solomon este folosită ca un exemplu negativ: el nu doar că și-a luat mai multe neveste, dar, mai grav, după cum arată și Neemia, el a ales femei care nu l se închinau lui Dumnezeu.


3. De ce avea Neemia dreptate să mustre poporul pentru căsătoriile cu păgânii?   „Isaac l-a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat și i-a poruncit, zicându-i: „Să nu-ți iei o soție dintre fiicele lui Canaan și ia-ți de acolo o soție dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.” Gen 28:1-2
 „Să nu te înrudești cu ele, dându-ți fetele tale fiilor lor sau luând pe fetele lor pentru fiii tăi, Deuteronomul 7:3,4 pentru că i-ar întoarce pe fiii tăi de la Mine și ar sluji altor dumnezei. Atunci mânia Domnului s-ar aprinde împotriva ta și te-ar nimici îndată.” Deuteronom 7:3-4
2 Corinteni 6:14 „Nu vă prindeți la jug cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între dreptate și fărădelege? Sau ce părtașie are lumina cu întunericul?” 2 Corinteni 6:14

Porunca împotriva căsătoriilor cu păgânii nu avea în vedere naționalismul, ci idolatria. În Biblie sunt menționați oameni care s-au căsătorit cu femei care nu erau din Israel. Moise s-a căsătorit cu Sefora, o madianită; Boaz s-a căsătorit cu Rut, o moabită. Problema era căsătoria cu o persoană de altă credință sau atee, iar iudeii din vremea lui Ezra și Neemia au ales să ia în căsătorie persoane care nu credeau în Dumnezeu. În cartea *Flame of Yahweh*, Richard M. Davidson afirmă: „Planul edenic pentru căsătorie... cerea o plenitudine complementară a doi parteneri în credința lor, dar și în alte valori importante.” – p. 316. Soțiile păgâne nu au renunțat la închinarea la idoli. Neemia probabil că a fost mai mult îndurerat decât furios pe alegerile poporului, considerându-le dovada lipsei de devotament față de Dumnezeu.

Biblia ne oferă sfaturi pentru practici care ne vor ține aproape de Dumnezeu și care sunt menite să ne sporească fericirea. Porunca de a nu ne înjuga la un jug nepotrivit în căsătorie are menirea de a ne ajuta să avem o viață mai bună și de a încuraja devoțiunea față de Dumnezeu.

Ce lecții putem învăța din aceste relatări care să ne ajute astăzi și să protejeze credința noastră și a familiei noastre?

4. Cum a răspuns Ezra când a aflat despre căsătoriile israeliților cu persoane din alte popoare? Ce sugerează folosirea expresiei „nu s-au despărțit de popoarele acestor țări” (care este folosită și în Leviticul 10:10; 11:47; Exodul 26:33; Geneza 1:4,6,7,14,18)?

Ezra 9  Poporul lui Israel, inclusiv preoții și leviții, nu s-au separat de popoarele țărilor din jur, ci s-au datat la urâciunile canaaniților...Ei și-au luat soții dintre fetele acestora, atât pentru ei, cât și pentru fiii lor. Sămânța cea sfântă s-a amestecat astfel cu popoarele acestor țări, iar cei dintâi care au fost necredincioși au fost chiar căpeteniile și dregătorii. “Când am auzit vestea aceasta, mi-am sfâșiat hainele și mantaua. Mi-am smuls păr din cap și din barbă și m-am lăsat jos înmărmurit...Apoi urmează rugăciunea....”


Chiar poporul a venit să îi vorbească lui Ezra despre problema căsătoriilor cu cei din alte popoare. Terminologia folosită în enumerarea națiunilor implicate demonstrează că oamenii cunoșteau Tora, deoarece lista este preluată direct din relatarea biblică. Foarte interesant este că liderii civili i-au adus vestea lui Ezra, din moment ce și conducătorii spirituali, preoții și leviții, se făceau vinovați.

„Studiind cauzele care au dus la robia babiloniană, Ezra a înțeles că apostazia lui Israel s-a datorat în mare măsură amestecului cu popoarele păgâne. El înțelesese că, dacă ar fi ascultat de porunca lui Dumnezeu de a nu se uni cu popoarele înconjurătoare, ei ar fi fost cruțați de multe experiențe amare și umilitoare. Acum, când a constatat că, în ciuda învățămintelor trecutului, bărbați proeminenți îndrăzniseră să calce legile date ca scut împotriva apostaziei, inima i-a fost împovărată. El a cugetat la bunătatea lui Dumnezeu care a dat din nou poporului Său stabilitate în țara lui natală și a fost copleșit de o indignare și o amărăciune îndreptățite pentru nerecunoștința lor.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 620

Cuvântul „despărțit” este folosit pentru entități contrastante. De fapt, denotă opusul. Prin această afirmație, iudeii recunoșteau că, înainte, ei luaseră cunoștință de porunca lui Dumnezeu de a sta departe de alte religii false. Ei au înțeles că nimeni nu putea afirma că, dacă s-ar căsători cu o persoană de credință total diferită, acest lucru nu ar avea niciun impact asupra relației de căsătorie sau a educării copiilor. Ei și-au dat seama cât de gravă era situația.

Ce putem face pentru a menține vie credința în casele și în familiile noastre, chiar dacă în trecut am făcut alegeri greșite?

5. Cum au abordat Ezra și conducătorii problema căsătoriilor mixte?

Ezra 10  Ezra s-a sculat și a pus pe căpeteniile preoților, leviților și întregului Israel să jure că vor face ce se spusese. Și ei au jurat. Apoi Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu și s-a dus în odaia lui Iohanah, fiul lui Eliașib. Când a intrat, n-a mâncat pâine și n-a băut apă, pentru că era mâhnit din pricina păcatului fiilor robiei. Ezra le-a zis: „Ați păcătuit... Mărturisiti-va greșeala și faceți voia Lui! Despărțiți-vă de femeile străine.”

Împreună, întreaga adunare a hotărât să le trimită înapoi pe nevestele străine. Uimitor, chiar și cei căsătoriți cu ele au încuviințat acest plan, cu excepția celor patru bărbați menționați în Ezra 10:15. Evreii promisese să își trimită nevestele și a fost nevoie de trei luni ca acest plan să fie pus în aplicare. La sfârșit, o sută treisprezece bărbați evrei și-au izgonit nevestele (Ezra 10:18-43). Ultimul verset (44) ne spune că în aceste căsătorii mixte existau deja și copii. Alungarea mamelor din familiile cu copii nu pare deloc rațională sau corectă. Totuși să nu uităm că acesta a fost un moment unic, când Dumnezeu dorea să o ia de la început cu poporul Israel și, într-un sens, și ei, cu El. Pentru a-L urma cu totul pe Dumnezeu era nevoie de măsuri radicale.


Termenii folosiți în Ezra 10:11,19 pentru „despărțiți-vă” (*badal*) și „să izgonească” (*yatzat*) nu sunt folosiți în niciun alt loc în Biblie cu referire la despărțirea în căsătorie. Cu siguranță că Ezra cunoștea terminologia folosită în mod obișnuit, dar a ales să nu o folosească, probabil, din cauză că el nu considera valabile aceste căsătorii pentru că încălcau porunca din Tora. Totuși nu se dau informații despre ce s-a întâmplat cu aceste soții și cu copiii și ce impact a avut această acțiune asupra comunității. Conform obiceiului acelei vremi, fostul soț trebuia să se îngrijească de întoarcerea fostei soții împreună cu copiii în casa părinților ei.

Totuși, de-a lungul timpului, unii bărbați evrei au început din nou să ia în căsătorie femei necredincioase și probabil că unii chiar s-au întors la soțiile pe care le alungaseră. Inconsecvența față de această soluție poate fi atribuită naturii umane și a nestatorniciei față de legământul cu Dumnezeu. Chiar și cei care se consideră puternici trebuie să recunoască faptul că au trecut prin perioade în care devotamentul față de Dumnezeu a avut de suferit și umblarea cu El ar putea fi descrisă ca nesatisfăcătoare. Din nefericire, omul trebuie să se lupte cu sine ca să îl pună pe Dumnezeu pe primul loc.

Ai avut și tu momente de eșec în umblarea ta cu Dumnezeu? Ce ai învățat din aceste experiențe?

Din ce am văzut în cărțile Ezra și Neemia, este clar că trebuie să fim foarte serioși în privința căsătoriei. Când ne gândim la căsătorie, ar trebui să ne rugăm, să nu uităm de Dumnezeu și să luăm hotărârea să rămânem credincioși principiilor Sale, care ne pot scuti de multă tristețe și nefericire.

6. Ce spune Pavel despre familia în care unul este credincios și celălalt nu? Cum ar trebui să privim astăzi aceste căsătorii?

1 Corinteni 7:10-17  Celor căsătoriți, le poruncesc, nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărțită, să rămână nemăritată sau să se impace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.

Deoarece nu găsim în Biblie o poruncă amănunțită despre căsătoriile între persoane care nu au aceeași religie, ar fi cu totul neînțelept și împotriva intenției acestui verset să insistăm că despărțirea de un soț necredincios ar fi abordarea cea mai potrivită și, pe baza relatării din Ezra, chiar recomandată. Situația din vremea lui Ezra și Neemia a fost unică și după voia lui Dumnezeu (Ezra 10:11), deoarece erau în pericol viitorul, identitatea popoului și închinarea la Dumnezeu cel viu.

În comunitatea evreiască din Elefantina, Egipt (în timpul lui Ezra și Neemia), conducătorii au permis căsătoriile interetnice și, la scurtă vreme, a luat naștere o religie mixtă – închinare la Iehova și la zeița Anat. De aceea, evenimentul menționat în Ezra nu ar trebui considerat ca o recomandare pentru desfacerea căsătoriilor în care unul este credincios și celălalt nu și despărțirea familiilor. Această relatare ne arată că Dumnezeu pune preț pe căsătoriile între cei credincioși. Satana se bucură când un credincios se căsătorește cu o persoană neconsacrată lui Dumnezeu, deoarece știe că dacă ambii parteneri au aceleași convingeri vor fi mai puternici în lucrarea pentru Dumnezeu.

Sfatul biblic din 2 Corinteni 6:14, împotriva înjugării la un jug nepotrivit, se poate aplica și la căsătorie. Sunt și excepții, în care cei care hotărăsc altfel primesc har. Dumnezeu le dă putere celor care s-au căsătorit cu necredincioși să îi fie credincioși lui Dumnezeu și soțului sau soției. Dumnezeu nu ne părăsește nici atunci când acționăm contrar voinței Lui și, dacă îi cerem ajutorul, El ni-l va da. Desigur, aceasta nu înseamnă că putem să facem ce vrem și să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne binecuvânteze oricum, dar, atunci când venim înaintea Lui cu nevoia noastră și cu inima smerită, El întotdeauna ia aminte. Fără harul lui Dumnezeu niciunul dintre noi nu ar avea nicio speranță, deoarece toți suntem păcătoși.

Off de-ar înțelege și generația tânără acest aspect...

„Sârguința în lucrarea încredințată de Dumnezeu este o parte importantă a religiei adevărate. Oamenii ar trebui să folosească împrejurările ca fiind instrumentele cu care Dumnezeu împlinește voia Sa. Acțiuni prompte și hotărâte, îndeplinite la timpul potrivit, vor câștiga biruințe glorioase, dar amânarea și neglijența vor avea ca urmare nereușita și dezonoarea lui Dumnezeu. Dacă aceia care sunt la conducerea cauzei adevărului nu au râvnă, dacă sunt indiferenți și fără țință, biserica va fi neglijentă, delăsătoare și iubitoare de plăceri, dar, dacă ei urmăresc o țință sfântă de a-L sluji pe Dumnezeu și numai pe El, poporul va fi unit, plin de speranță și de entuziasm.

Cuvântul lui Dumnezeu abundă în contraste izbitoare și categorice... Paginile care descriu ura, minciuna și trădarea lui Sanbalat și Tobia descriu și noblețea, consacrarea și jertfirea de sine ale lui Ezra și Neemia. Suntem lăsați liberi să urmărim exemplul pe care-l dorim. Urmările înfricoșătoare ale călcării poruncilor lui Dumnezeu sunt puse față în față cu binecuvântările care vin din ascultare. Noi înșine trebuie să hotărâm dacă vom suferi sau ne vom bucura.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 676

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, capitolul „Reforma”.



Studiu la rând:

Neemia 8–Eстера 1, *Evanghelizare*, subcapitolul „Unitate în diversitate”

1. Ce a făcut poporul când Ezra a deschis cartea să citească?

2. Cine trebuia să aducă zeciuială din zeciuială?

3. Ce indiciu există că la Ierusalim exista temniță?

4. Ce conțineau scrisorile trimise de împărat în ținuturile împărăției sale, după incidentul cu împărăteasa Vasti?

5. În a cui minte și inimă nu poate locui pacea lui Hristos?



PRIVIRE GENERALĂ

Verset-cheie: Ezra 9:6.

Pasaje biblice în studiu: Ezra 9 și 10; Neemia 13:23-31.

Printre deciziile greșite luate de israeliți a fost și aceea de a intra în căsătorii cu închinătorii la idoli, cu oameni care nu credeau în Dumnezeu cel viu și adevărat. Cele două secțiuni analizate în acest studiu ne îndreaptă atenția spre faptul că poporul lui Dumnezeu s-a amestecat prin legături de familie cu cei care nu aveau nicio dorință de a-L urma pe Dumnezeu și se închinau la idoli. Cartea Neemia se încheie cu o scurtă relatare a nemulțumirii lui Neemia față de evrei, deoarece consacrarea lor față de Dumnezeu era compromisă din cauza căsătoriilor cu necredincioșii. Neemia scoate în evidență faptul că Solomon a căzut datorită deciziei neînțelepte de a se căsători cu femei idolatre. Poporul lui Dumnezeu trebuia să învețe din experiența lui nefastă. Neemia i-a ocărât public pe bărbații care își luaseră soții idolatre, reamintindu-le că alegerile lor îi conduceau spre Dumnezeu sau îi îndepărtau de El.

Foarte interesant este că Ezra se confruntase cu aceeași situație cu câțiva ani înainte. În Ezra 9 și 10 citim rugăciunea de mărturisire a lui Ezra, în care recunoaște seriozitatea problemei căsătoriilor cu necredincioșii. Poporul tocmai se pregătea pentru un nou început și fie avea să se dedice pe deplin lui Dumnezeu, fie oamenii aveau să se încurajeze unii pe alții să se îndepărteze de El. Zelul lui Ezra și Neemia în această situație a adus națiunea înapoi pe genunchi și mulți au făcut o reformă, despărțindu-se de soțiile lor necredincioase.

Învățând din aceste experiențe, noi trebuie să cumpănim cu seriozitate atunci când ne alegem partenerul. Dar, mai important, trebuie să învățăm principiul prezentat aici: alegerile noastre să ne conducă spre Dumnezeu, nu să ne îndepărteze de El. Fiecare decizie trebuie cântărită și analizată, să vedem unde vom ajunge în viitor dacă vom continua pe acea cale.

COMENTARIU

Neemia 13: Reacția lui Neemia și decizia radicală în privința căsătoriilor cu cei din popoare idolatre

Neemia i-a întrebat pe israeliți dacă ei se credeau imuni la influențele idolatriilor care trăiau chiar în casele lor. Jocul cu focul atâta flăcările. Nici preoții nu îl mai urmau pe Dumnezeu din toată inima din cauza acestei probleme. Nepotul marelui-preot se căsătorise cu fiica lui Sanbalat Horonitul, unul din cei mai mari vrăjmași ai poporului. Preotul trebuia să își ia „de

neastă din poporul său o fecioară. Să nu-și necinstească sămânța în poporul lui” (Leviticul 21:14,15). Prin urmare, Neemia l-a izgonit pe nepotul marelui-preot (Neemia 13:28). Această acțiune radicală demonstrează seriozitatea cu care privea Neemia chestiunea căsătoriei.

Ezra 9: Ezra confruntat cu aceeași problemă; rugăciunea lui

Când a auzit că unii oameni din popor, dar și conducători și preoți și-au luat neveste care nu își predaseră inima lui Dumnezeu, Ezra a fost profund tulburat. El și-a sfâșiat hainele și a rămas mult timp răvășit și șocat. După toate experiențele prin care trecuseră israeliții, lui nu îi venea să creadă că păcatele care îi conduseseră în robie, de unde doar se întorseseră, reapăruseră în Israel. Înainte de robie, israeliții ajunseseră să se îndepărteze de Dumnezeu fiindcă nu au vrut să se deosebească de popoarele din jurul lor și, de aceea, au acceptat să se închine zeilor lor. Acest amestec cu celelalte popoare i-a condus la practici rele și la închinarea sincretistă. Acum erau pe punctul de a se întoarce la aceleași păcate. Și încă ceva: de abia veniseră înapoi din Babilon. Ezra a fost atât de supărat și îndurerat de veștile auzite, încât a jelit până la jertfa de seară. Atunci s-a plecat înaintea lui Dumnezeu și a rostit o rugăciune foarte frumoasă, mărturisind păcatele poporului și spunând că nici nu își mai putea ridica privirea spre Dumnezeu din cauza faptelor poporului.

Ezra 9:9 spune astfel: „Căci suntem robi, dar Dumnezeu nu ne-a părăsit în robia noastră. A îndreptat spre noi bunăvoința...” Termenul ebraic pentru bunăvoință este *chesed*, care înseamnă mult mai mult decât bunăvoință. Ne duce cu gândul la dragoste și credincioșie de neclintit sau bunătate plină de iubire. Dumnezeu și-a arătat bunătatea pentru (1) a aduce (*natan* – a da) o nouă putere de viață (în engl.: reînviore), (2) pentru a zidi (*rum* – a institui) casa, (3) pentru a repara „drege” (*amad* – a ridica, a face să stea) dărâmaturile și (4) pentru a le da, a le „face rost de” (*natan* – a da) un loc de adăpost (în engl.: un zid) în Israel. Toate acestea sunt verbe de acțiune, demonstrând că Dumnezeu nu și-a părăsit poporul, ci El a ajutat ca aceste patru lucruri să poată fi concretizate: El a lucrat să repare, să reconstruiască, să dea și să reînvioreze poporul („să ne dea puțină răsuflare”). „Reînviorearea” (în trad. Cornilescu: „putere de viață”, „răsuflare”) este menționată de două ori, termenul apărând și în versetul 8. În original, se folosește cuvântul *michyah*, care înseamnă „dătător de viață” și „salvator al vieții”, „ușurare”, „recuperare” și „menținere” (la fel ca hrana). Cu alte cuvinte, Ezra scoate în evidență faptul că Dumnezeu le-a dat viață. El le-a salvat viața, le-a dat ceea ce aveau nevoie și i-a reînvioreat ca ei să poată face lucrarea care trebuia făcută în Ierusalim. Mai mult, El i-a reînvioreat pentru ca ei să poată fi din nou desăvârșiți.

Cu toate acestea, ei au renunțat la toate binecuvântările lui Dumnezeu, unindu-se prin legături de căsătorie cu închinătorii la idoli. Desăvârșirea pe care Dumnezeu o dorea pentru poporul Său era amenințată de alegerile lor. Ezra era îngrijorat că ei nu ar fi putut continua să fie reînviați pe deplin ca popor al lui Dumnezeu dacă mulți dintre ei își alegeau soții sau soți care nu îl respectau pe Dumnezeu. În special în acel moment, când ei începeau din nou ca națiune, fiind doar o rămășiță, Ezra a simțit că era imperios necesar ca israeliții să îl urmeze pe Dumnezeu și să nu adopte din nou practici care aveau să îi îndepărteze de El. Conformarea strictă față de Cuvântul lui Dumnezeu era esențială în acel moment, deoarece copiii care rezultau din aceste căsătorii nu ar fi cunoscut nici măcar limba Cărții Sfinte.

Ezra 10: soluția

Preocuparea lui Ezra și convingerea că au greșit i-a determinat pe oameni să înțeleagă gravitatea faptelor lor. Ei au început să se adune în jurul lui Ezra și au plâns împreună cu el. Cel care este cu totul consacrat lui Dumnezeu poate avea o influență puternică asupra celor din jur. Un conducător evlavios, care nu trece cu vederea faptele rele, îi încurajează și pe ceilalți la evlavie. În această situație, conducătorii le-au propus să-și trimită soțiile împreună cu copiii la rudele lor.

Mai târziu, Pavel sfătuiește ca partenerul credincios să nu îl părăsească pe cel necredincios care își dorește să rămână căsătorit. Pe de altă parte, partenerul necredincios nu trebuie îndemnat să rămână căsătorit cu o persoană credincioasă împotriva voinței sale (1 Corinteni 7:12-15). Nimeni nu poate impune acest lucru. De aceea, principiul care iese în evidență este să luăm decizii responsabile în toate aspectele vieții. Conform învățăturii date de Dumnezeu, trebuie să ne alegem cu înțelepciune partenerul de viață. În același timp, trebuie să trăim înțelept în familie, fie că soțul sau soția au sau nu aceeași credință ca noi. Noi trebuie să îl reprezentăm pe Dumnezeu în ocupațiile noastre, la locul de muncă, prin modul în care ne educăm copiii și prin felul în care interacționăm cu ceilalți, inclusiv prin modul în care ne rezolvăm problemele cu soțul sau soția sau cu cineva care este supărat pe noi.

Un cuvânt important care apare în ambele capitole este *chared*, care înseamnă „a tremura”, sau „a-ți fi teamă” (Ezra 9:4 și Ezra 10:3). Prima dată Ezra spune că „s-au strâns la mine toți cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel”. Apoi, în al doilea verset, ne spune că decizia de a se despărți a fost luată la sfatul celor care „se tem [n.tr.: în KJV – tremură] de poruncile Dumnezeului nostru.” Astfel, a tremura la „Cuvântul lui Dumnezeu” și la „porunca lui Dumnezeu” este același lucru, ceea ce înseamnă că această frază o face mai clară pe cealaltă. Ideea de a tremura la

Cuvântul lui Dumnezeu de a ne teme de el este menționată în alte câteva locuri din Biblie, de exemplu în Isaia 66, unde este menționată de două ori. „Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de Cuvântul Meu” (Isaia 66:2). „Ascultați Cuvântul Domnului, voi care vă temeți de Cuvântul Lui” (Isaia 66:5). A ne teme de Dumnezeu și de Cuvântul Său înseamnă să avem un spirit de umilintă când ne apropiem de Dumnezeu și de Scriptură. Suntem conștienți că noi nu știm totul și, de aceea, ne apropiem cu smerenie pentru a învăța și dispuși să aplicăm ceea ce auzim sau citim. Noi nu suntem critici față de Cuvânt, ci Cuvântul este ca un ghid pentru noi.

Cea mai importantă lecție pe care o putem învăța din problema cu care s-au confruntat Ezra și Neemia este să „tremurăm” la auzirea Cuvântului, să ne temem de Dumnezeu. Poporul s-a temut de Domnul și, de aceea, a fost dispus să facă totul pentru a avea o relație puternică cu El. A tremura înaintea lui Dumnezeu duce la ascultare de Cuvântul Său și, în consecință, la o viață fericită. Fie ca și noi să tremurăm înaintea Cuvântului Său și să nu lăsăm nimic să intervină între noi și ascultarea de Scriptură. A fi ucenic înseamnă să ascuți, nu doar să știi. „Cred și-L ascult”, spune cântarea, „și-L iubesc tot mai mult... Lângă El este pace! Da, eu cred și-L ascult!” (*Imnuri creștine AZȘ*, nr. 219)

APLICAȚIA

1. După cum a acționat în viața israeliților și le-a purtat de grijă, lucru demonstrat de verbele de acțiune din Ezra 9:9, tot așa Dumnezeu acționează și în viața noastră astăzi. Gândește-te la lucrurile pe care le face pentru tine acum. Împărtășește ideile cu grupa.
2. Dumnezeu a dorit să reînvieze rămășița și să o reîntregească, așa cum ne arată Ezra și Neemia, dar căsătoriile cu închinătorii la idoli îi împiedicau pe iudei să simtă plinătatea planului lui Dumnezeu pentru viața lor. Ei pierdeau relația strânsă cu Dumnezeu. El dorește să ne facă desăvârșiți și să ne reînvieze. Gândește-te dacă există ceva în viața ta care să stea în calea adevăratei fericiri și a armoniei cu Dumnezeu. Ce te împiedică să ai o relație mai profundă cu Dumnezeu?
3. Cei care se temeau de Domnul s-au adunat în jurul lui Ezra și au hotărât să facă schimbări, să l se consacre din nou lui Dumnezeu, ca popor al Său.
 - a. Ar trebui să „tremurăm” înaintea Cuvântului lui Dumnezeu? În ce sens?
 - b. Ce puteți face ca biserică pentru a vă rededica viața lui Dumnezeu?
 - c. Ce poți face personal pentru a-ți preda viața lui Dumnezeu?
 - d. Cum te ajută să faci schimbări un partener care te responsabilizează ?